

Diversitat cultural: de realitat social a problema de governança

Published by [Interacció](#) [1] on 09/04/2019 - 10:53 | Last modification: 30/03/2026 - 14:52

Les recomanacions d'Eurocities plantegen com afrontar els canvis demogràfics des de la cultura. El repte no és tant programar per a la diversitat com reorganitzar les institucions perquè puguin treballar-hi.

Els municipis catalans compten amb una xarxa extensa d'entitats culturals, associacions i iniciatives que configuren un ecosistema dens i divers. Des de la cultura popular fins a projectes contemporanis, aquesta pluralitat és una de les característiques més sòlides del sistema cultural local.

Aquesta abundància, però, no es tradueix automàticament en coherència. La convivència entre actors, institucions i administracions genera sovint una fragmentació difícil d'articular. El repte no és tant l'existència de diversitat, sinó la seva governança.

En aquest context, les recomanacions d'Eurocities sobre cultura i canvi demogràfic introdueixen un desplaçament rellevant. La diversitat no es planteja com un públic específic, sinó com una condició estructural que ha de travessar totes les polítiques culturals.

Això implica, en primer lloc, una decisió política. Situar la diversitat com a base comuna de l'acció municipal, no com una línia específica. Aquesta orientació obliga a superar lògiques sectorials i a treballar de manera transversal amb àmbits com l'educació, l'acció social o la joventut.

El segon desplaçament és organitzatiu. Les institucions culturals han d'incorporar aquesta diversitat en el seu funcionament ordinari. No es tracta només de crear programes nous, sinó de revisar els existents: llenguatges, formats, condicions d'accés, relació amb els públics.

Aquest canvi requereix temps i continuïtat. Les recomanacions insisteixen en la necessitat de finançament estable i en la construcció de processos a llarg termini. Sense aquesta base, la diversitat es queda en una suma d'iniciatives puntuals.

També posa el focus en el coneixement dels públics. No com a segmentació de mercat, sinó com a comprensió del context social i de les necessitats reals. Aquesta informació esdevé clau per orientar decisions i ajustar les pràctiques.

En clau municipal, aquest plantejament té implicacions directes. No es tracta només de donar suport a la diversitat existent, sinó de generar marcs que permetin connectar-la, fer-la operativa i integrar-la en l'acció pública.

La diversitat ja hi és. La qüestió és si les institucions culturals estan organitzades per treballar-hi.

La diversitat cultural no és un públic a incorporar, sinó una condició estructural que obliga a repensar la governança i el funcionament de les institucions culturals

Podeu consultar el document original aquí:

PDF [Culture and demographic change: new Eurocities recommendations](#) [2]

Categories: Article

Categories: Articles i anàlisi

Tags: diversitat cultural

Tags: participació cultural

Tags: governança cultural

Tags: polítiques culturals

Tags: pensament cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/blogs/2019/diversitat-cultural>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] http://interaccio.diba.cat/sites/interaccio.diba.cat/files/eurocities_recommendations_on_culture_and_demographi

c_change_final_april2019.pdf

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/7940>